

УДК 342.9:739:623.4

Т.І. Шапочка,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ,
ORCID ID 0000-0002-0120-123X

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОЛЕКЦІОНУВАННЯ АНТИКВАРНОЇ ЗБРОЇ

У статті досліджено такий вид зброї, що пов'язаний з видатними подіями історії або є культурною цінністю, чи рідкісною пам'яткою науки і техніки. Проаналізовано вітчизняне законодавство щодо обігу зброї, її музейного та приватного колекціонування. Зроблено короткий огляд зарубіжного законодавства у цій сфері, зокрема США, Великобританії, Франції тощо. Наголошується на необхідності законодавчого вдосконалення регулювання обігу зброї, що має культурну цінність. Надані пропозиції щодо удосконалення правового регулювання обігу історичної, антикварної зброї.

Ключові слова: зброя, вогнепальна зброя, колекційна зброя, антикварна зброя.

В статье исследован такой вид оружия, который связан с выдающимися событиями истории или является культурной ценностью, или редкой достопримечательностью науки и техники. Проанализировано отечественное законодательство об обращении оружия, его музейного и частного коллекционирования. Сделано краткий обзор зарубежного законодательства в этой сфере, в частности, США, Великобритании и Франции. Подчеркивается необходимость законодательного совершенствования регулирования оборота оружия, имеющего культурную ценность. Представлены предложения по совершенствованию правового регулирования оборота исторического, антикварного оружия.

Ключевые слова: оружие, огнестрельное оружие, коллекционное оружие, антикварное оружие.

Нині адміністративно-правовий режим обігу зброї є недостатньо врегульованим. Існує багато прогалин у вітчизняному законодавстві, які потребують якнайшвидшого усунення, приведення у відповідність до європейських стандартів.

Адміністративно-правовому режиму обігу зброї присвятили свої роботи такі вчені-правознавці, як: П.Д. Біленчук, І.П. Голосніченко, Я.Ю. Кондратьєв, О.М. Піджаренко, В.А. Гуменюк, О.С. Фролов, В.Ю. Шепітько та ін., а також автор цієї статті.

Колекціонування зброї – давнє і досить поширене заняття. Спочатку до збирання зброї людей спонукали суто практичні причини, і перші колекції зброї представляли собою особисті та родові арсенали.

Колекціонери багатьох країн, цікавлячись старовинною зброєю, об'єднуються в клуби та асоціації, влаштовують виставки, продаж і обмін зброї. На численних аукціонах, ярмарках і біржах в Європі та США будь-яка людина може вільно купити зразок старовинної зброї або продати її.

Крім цього, існує самостійна галузь промисловості, створена для виробництва копій старовинної зброї. Сьогодні поширені спортивні змагання та стрільби зі старовинної зброї або з її копій. Колекціонування сприяє не тільки підвищенню культури володіння зброєю, а й привчає громадян до відповідальності за свої дії з нею. Комплектування музейних колекцій зброї значною мірою відбувається завдяки приватним особам-колекціонерам.

Варто зазначити, що категорія “зброя” охоплює безліч предметів і пристроїв, з-поміж яких особливе місце займає зброя, яка має культурну цінність і становить для суспільства історичний, художній та науковий інтерес. За призначенням ці вироби є, передусім, предметами дослідження, колекціонування та експонування. Деякі вироби також входять до Музейного фонду країни [1, с. 89].

На практиці проблеми, пов'язані з відсутністю законодавчого регулювання обігу зброї, що має культурну цінність, виникли вже давно і зумовлені, насамперед, недосконалістю вітчизняного законодавства у сфері обігу зброї, відсутністю чіткого визначення усіх видів зброї, у тому числі тієї, що має культурне значення. Незаконний обіг таких предметів має місце не тільки у музейних, а й у приватних колекціях; зберігання, колекціонування та реалізація здійснюються без необхідного обліку і контролю. Нерідко це призводить до розкрадання, незаконного вивезення за межі країни, а також просто до псування зброї, яка має особливу цінність.

Дослідники проблем правового регулювання зброї, що має культурну цінність, класифікують її на: антикварну, історичну, авторську та художню [2; 3; 4].

Відповідно, до антикварної зброї вони відносять зброю певного історичного періоду, призначену для використання громадянами і юридичними особами тільки з метою колекціонування, експонування, а також у спортивних, навчальних заходах та показах.

При цьому до зброї, що має культурну цінність, також можна віднести копії антикварної зброї (виготовлені за оригіналом або кресленнями конкретного зразка антикварної зброї за умови повторення використаних матеріалів, точного відтворення її конструкції та художнього оздоблення) й репліки антикварної зброї (вільні повторення антикварного зразка за оригіналами або кресленнями, виготовлені із застосуванням використаних матеріалів, авторськими змінами зовнішнього вигляду або художньої обробки) [5, с. 15].

Виникає питання з приводу законності володіння колекцією сучасної холодної, наприклад, мисливської зброї громадянином або юридичною особою.

У постанові Верховної Ради України “Про право власності на окремі види майна” від 17 червня 1992 р. № 2771-XII, визначено спеціальний порядок набуття права власності громадянами на окремі види майна (додаток № 2), згідно з яким правом придбання мисливської гладкоствольної зброї та основних частин до неї користуються громадяни України, які досягли 21-річного віку, мисливської нарізної зброї та основних частин до неї (мисливські карабіни, гвинтівки, комбіновану зброю з нарізними стволами) – 25-річного віку, холодної, охолощеної та пневматичної зброї газових пістолетів та револьверів й основних частин до них – 18-річного віку [6].

Держава не встановлює кількість зброї, яка може зберігатися в одній особі. Таким чином, особа може мати декілька одиниць вогнепальної або холодної зброї, а то й взагалі по декілька екземплярів зброї різного виду. Колекцією вважається систематизоване зібрання однорідних предметів, що становлять науковий, художній, літературний та інший інтерес [7, с. 601].

Це може бути колекція сучасної мисливської зброї, спортивної зброї і холодної також.

Наказ Міністерства внутрішніх справ України № 622 від 21.08.1998 р. [8] визначає колекційну зброю тільки як несучасну або непридатну до стрільби. На нашу думку, колекційна зброя може бути і сучасною, і несучасною (антикварна, історична тощо). Тобто в законодавстві необхідно визначити такі поняття, як “колекційна”, “антикварна”, “історична”, “музейна” зброя.

У загальних положеннях наказу МВС № 622 визначаються види зброї, обіг якої контролюється уповноваженим підрозділом з контролю за обігом зброї дозвільної системи центрального органу управління Національної поліції України, у тому числі, несучасна стрілецька та холодна зброя (арбалети, мисливські ножі, шаблі, мечі, палаші, ятагани, фінські ножі, кортики, кинджали), які не перебувають на озброєнні військових формувань, що належать підприємствам, установам, організаціям, господарським об'єднанням й громадянам. Крім того, у п. 8.4 дається перелік і визначення несучасної стрілецької зброї, до якої належить вогнепальна і холодна зброя, яка знята з озброєння армії та виробництва, і для якої серійно не випускаються боєприпаси, або та, що існує в одиничних екземплярах та малих партіях, а також зброя зазначеного вище типу, виготовлена в сучасних умовах спеціально для виставок (експонування) в одиничних екземплярах та малих партіях. У нормативному акті не подано визначення понять “історична”, “колекційна”, “антикварна”, але колекціонування автори наказу

визначають як одну з підстав отримання дозволу на придбання зброї. Відповідно до цього документа колекційною може бути холодна зброя. У пункті 12.2 зазначено, що з метою колекціонування громадяни можуть використовувати інші види холодної зброї, її сучасні копії. Доцільно припустити, що автори мали на увазі несучасну зброю, адже тільки копії тих виробів, які належать до іншого історичного періоду, можуть бути “сучасними”. Постає питання, чи може тоді громадянин чи юридична особа на законних підставах володіти колекцією сучасної холодної, наприклад, мисливської зброї.

Необхідно звернутися до досвіду правового регулювання колекціонування зброї в інших країнах. Вивчаючи відповідне законодавство зарубіжних держав, можна відзначити низку положень, які слід узяти до уваги при підготовці вітчизняних нормативних актів, що регулюють питання приватного колекціонування зброї.

Показовим у цьому відношенні є досвід США [9]. Для колекціонування вогнепальної зброї в цій країні приватна особа зобов'язана отримати спеціальну “ліцензію колекціонера”, що видається у відповідному штаті. На федеральному рівні видаються тільки дозволи на колекціонування рідкісних і унікальних екземплярів антикварної вогнепальної зброї, які дозволяють перевозити названі предмети через кордони штатів.

Ліцензія, отримана колекціонером вогнепальної зброї, дає йому право купувати антикварну зброю або релікти і в інших штатах, вона ж дозволяє розпоряджатися предметами колекції на свій розсуд. Однак операції з передачі, продажу або дарування, здійснювані між колекціонером вогнепальної зброї та особою, яка не має відповідного дозволу, мають юридичну силу тільки щодо постійних жителів того штату, в якому було отримано дозвіл на колекціонування. Контроль за колекціонування вогнепальної зброї в США здійснює Бюро з контролю за обігом алкоголю, тютюну та вогнепальної зброї Міністерства фінансів США (BAFT) – основне федеральне агентство з контролю над обігом вогнепальної зброї в цілому по країні. Ним затверджено детальний перелік антикварної вогнепальної зброї та реліктів, що включає чотири розділи:

1. Боєприпаси.

2. Вогнепальна зброя, що відноситься до категорії антикваріату або реліквій і підлягає контролю згідно з Національним законом про вогнепальну зброю.

До цього розділу відноситься так звана “пам'ятна” вогнепальна зброя: пістолети, гвинтівки, дробовики, що підлягають усім видам контролю відповідно до Закону “Про контроль за зброєю” 1968 р.

3. Вогнепальна зброя, яка виключена з Національного закону про вогнепальну зброю і є предметом колекціонування в якості антикваріату.

У зазначену категорію входить вогнепальна зброя, виготовлена не пізніше 1889 р., яку не віднесено до категорії рідкісних або реліктів. Таку зброю не можна на законних підставах передати або отримати, якщо вона не зареєстрована в Національному реєстрі реєстрації або передачі вогнепальної зброї Головного управління ВАФТ. Її продаж або передача колекціонерам усередині країни може здійснюватися тільки після сплати відповідного податку ВАФТ і заповнення заявки про передачу предмета антикваріату. При цьому до заявки додаються відбитки пальців і фотографія одержувача за формою 4 ВАФТ, а також акт, складений посадовцем правозастосовного органу.

4. Вогнепальна зброя включена до Національного закону про вогнепальну зброю і віднесена до категорії рідкісних або реліктів. Такі зразки вогнепальної зброї підлягають усім видам контролю відповідно до закону [10]. Колекціонери подібних зразків вогнепальної зброї, які отримали на неї відповідну ліцензію, можуть володіти і розпоряджатися нею як рідкістю або реліктом.

У Зводі федеральних постанов США (т. 27, § 178–179) даються визначення зброї як антикваріату і реліквій. Ними визнаються зразки вогнепальної зброї, що представляють інтерес для колекціонерів унаслідок певних якостей, відмінних від тих, якими володіє вогнепальна зброя, призначена для спортивних цілей або використовується в якості наступальної, або зброєю самооборони.

Для визнання вогнепальної зброї антикваріатом або реліквією вона повинна бути віднесена до однієї з таких категорій:

1. Вогнепальна зброя, виготовлена мінімум за 50 років до поточної дати, виключаючи її точні копії.

2. Вогнепальна зброя, засвідчена хранителем міського музею штату або федерального музею, що має в своїй колекції вогнепальну зброю, в якості антикваріату або релікта, що представляє музейний інтерес.

3. Будь-яка інша вогнепальна зброя, яка зберегла значну частину своєї грошової вартості через те, що вона рідкісна і відрізняється оригінальною формою або пов'язана з певними періодами або подіями історії.

Остаточний висновок про те, чи є зазначений предмет колекціонування (конкретний зразок вогнепальної зброї) антикваріатом або реліктом, дає відділення технології виробництва вогнепальної зброї ВАФТ.

При цьому в США є низка жорстких обмежень на імпорт антикварної вогнепальної зброї та реліктів, він можливий лише за згоди відділення імпорту зброї та вибухових речовин ВАФТ.

Колекціонування холодної зброї в США не контролюється державою, хоча на торгівлю нею потрібна ліцензія.

Отже, в США з 1968 р. діє жорстка система законодавчого контролю за колекціонуванням вогнепальної зброї, метою якої є як попередження її нелегального обігу, так і припинення її вивезення за межі країни (окремого штату).

Законодавство про зброю Великобританії [11] донедавна взагалі не поширювалося на зберігання, транспортування та придбання старовинної вогнепальної зброї, яку використовували в якості прикраси або яка була предметом колекції.

Однак прийняті в лютому 1997 р. парламентом Великобританії зміни до Закону про вогнепальну зброю 1968 р. [12] торкнулися і питання колекціонування зброї. Нині всі власники ручної вогнепальної зброї, що має історичне значення, зобов'язані отримати в поліції сертифікат на її колекціонування та зберігання терміном на 2 роки.

При цьому зразки історичної вогнепальної зброї, створені до 1919 р., якщо з технічних причин неможливо зробити постріл, дозволено зберігати вдома відкрито. Інші зразки діючої вогнепальної зброї, які представляють історичне або технічне значення, або ті її екземпляри, які вироблені після 1919 р. повинні зберігатися її власником у спеціально обладнаному приміщенні. Колекціонерам антикварної та історичної зброї заборонено мати боєприпаси до неї [12]. У 1997 р. у Великобританії було отримано 11,6 тис. сертифікат на колекціонування зброї.

Детально регламентовані питання колекціонування вогнепальної зброї в Законі "Про зброю" Франції від 6 травня 1995 р. У ньому даються чіткі визначення старовинної зброї, нейтралізованої зброї, а також макета старовинної зброї.

Старовинною зброєю у Франції вважається вогнепальна зброя, виготовлена до 1 січня 1870 р. Однак за законом часові межі дозволяється змінювати. До нейтралізованої віднесено таку вогнепальну зброю (незалежно від її моделі та дати виготовлення), яка є непридатною для стрільби будь-якими боєприпасами в результаті технічних переробок, здійснених за відповідними правилами. На модифікований таким чином зразок ставиться відповідне клеймо і видається атестат, після чого зброю може бути віднесено до колекційної. Макетом визнається копія старовинної зброї, що має суворо визначені законом технічні характеристики.

Зауважимо, що у Франції загальні контрольні функції за обігом зброї покладено на Генеральну інспекцію Міністерства оборони, а порядок реєстрації зброї за категоріями і видача відповідних дозволів – на місцеві префектури, комісаріати поліції та бригади жандармерії. Скасовано існуючий кілька десятиліть заявний (добровільний) порядок придбання зброї (декларування), замість якого тепер уведено жорсткі дозвільні норми.

Слід зауважити, що в низці країн приватним особам не дозволяється мати колекції зброї. Так, Законом про контроль за вогнепальною та холодною (клинковою) зброєю Японії приватне колекціонування зброї заборонено.

Короткий огляд зарубіжного законодавства показує, що в більшості країн питання музейного та приватного колекціонування зброї регламентовані законом. При цьому власникам приватних колекцій вогнепальної зброї видається спеціальне

посвідчення, а діючі зразки повинні знаходитися в спеціально відведеному приміщенні, що відповідає вимогам безпеки її зберігання. У законодавчих актах про зброю дається визначення історичної та антикварної вогнепальної зброї, порядок приватного колекціонування якого відмінний від порядку колекціонування сучасних діючих зразків.

Отже, обіг зброї безпосередньо стосується національної безпеки, а тому відносини у цій сфері мають бути врегульовано законом. Зазначена теза впливає зі ст. 92 Конституції України, згідно з якою виключно законами визначаються основи національної безпеки, організації Збройних Сил України і забезпечення громадського порядку.

В нашій країні є об'єктивна необхідність в удосконаленні правового регулювання обігу історичної, антикварної зброї для збереження культурної спадщини. При цьому на зброю, яка має культурну цінність, повинен поширюватися спеціальний режим, що включає в себе разом із правовим режимом обігу зброї й режим охорони культурних цінностей.

Майбутній Закон України “Про зброю” повинен мати чітке визначення таких понять, як антикварна, історична зброя. Необхідно вказати, на яку несучасну зброю поширюється відповідний адміністративно-правовий режим, а на яку – ні.

На законодавчому рівні є нагальною потреба визначити порядок придбання, обліку, зберігання, транспортування, експонування колекційної зброї (сучасної або несучасної), інакше кажучи, режимні правила, які існують для інших видів зброї.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Зброєзнавство: правові основи обігу вогнепальної зброї. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного законодавства: Україна. Європа. Світ: монографія / П.Д. Біленчук, А.В. Кофанов, О.Ф. Сулява; за ред. проф. П.Д. Біленчука. К.: Міжнародна агенція “BeeZone”, 2004. 464 с.
2. *Благов А.Д.* Адміністративно-правовий режим оборота озброєння в Російській Федерації: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.14. М., 2007. 209 с.
3. *Кибовский А.* История в законе: Взгляд на постороннее Оружие. 2003. № 1. С. 58–61.
4. *Кузнецова И.А.* Проблемы понятия “оружие”. Гражданско-правовой аспект. Вестник Челябинского университета. Серия 9. Право. 2001. № 2 (2). С. 79–91.
5. *Шелковникова Е.Д.* Оружие как составная часть культурного наследия государства и проблемы его правового статуса. Право и политика. 2000. № 3. С. 14–18.
6. Про право власності на окремі види майна: постанова Верховної Ради України № 2471-XII від 17 червня 1992 року. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 35. Ст. 517.
7. Советский энциклопедический словарь / Гл. ред. А.М. Прохоров; [3-е изд.]. М.: Сов. энциклопедия, 1985. 1600 с.
8. Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боеприпасів до зброї та вибухових матеріалів: наказ Міністерства внутрішніх справ України № 622 від 21.08.1998 р. Офіційний вісник України. 1998. № 42. Ст. 1574.
9. Закон про контроль над зброєю 1968 р. Звід законів США. Т. 18. гл. 44; Звід федеральних постанов США. Т. 27.
10. ВАФТ.Р. 5300/11 (10-95). URL: <https://www.atf.gov/publications/download/p/atf-p-5300-11/atf-p-5300-11.pdf> (дата звернення: 28.01.2018).
11. Firearms Act 1968. Government publications. London. P. 1–46. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1968/27/contents> (дата звернення: 28.01.2018).
12. Матеріали міжнародного семінара по вопросам регулювання вогнепального озброєння (Токио 19–20 листопада 1997 г.). Доклад представителів Японії Й. Секигучи. Доклад представителів Великобританії Б. Пекхема.

REFERENCES

1. *Bilenchuk, P.D., Kofanov, A.V., Suliava, O.F.* and others, 2004, Zbrojeznavstvo: pravovi osnovy obihu vohnestril'noyi zbroyi. Porivnyal'nyy analiz vitchyznyanoho ta zarubizhnoho zakonodavstva: Ukrayina. Yevropa. Svit: monohrafiya. “Arms Science: the Legal Basis for the Movement of Firearms: Comparative Analysis of Domestic and Foreign Legislation: Ukraine. Europe. World”: monograph / editor P.D. Bilenchuk, K.: International Agency “BeeZone”, 464 p. [in Ukrainian].
2. *Blagov, A.D.*, 2007, Administrativno-pravovoy rezhim oborota oruzhiya v Rossiyskoy Federatsii. “Administrative and Legal Regime of Arms Turnover in the Russian Federation”: thesis ... cand. of legal sciences: 12.00.14. M., 209 p. [in Russian].

3. *Kibovskii, A.*, 2003, Istoriya v zakone: Vzglyad ne postoronnego. "History in the Law: a View of a Non-Alien Weapon", Arms 1, 58–61 [in Russian].
4. *Kuznetsova, I.A.*, 2001, Problemy ponyatiya "oruzhiye". Grazhdansko-pravovoy aspekt. "Problems of the Concept of "Weapon". Civil-Law Aspect", Bulletin of the Cheliabinsk University. Series 9. Right 2 (2), 99–91 [in Russian].
5. *Shelkovichnikova Y.D.*, 2000, Oruzhiye kak sostavnaya chast' kul'turnogo naslediya gosudarstva i problemy yego pravovogo statusa. "Weapon as an Integral Part of the Country's Cultural Heritage and Its Legal Status", Right and Politics 3, 14–18 [in Russian].
6. Pro pravo vlasnosti na okremi vydy mayna. "About the Ownership of Certain Types of Property: the Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine No. 2471-XII of June 17, 1992. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1992. No 35. Art. 517 [in Ukrainian].
7. Sovetskiy entsiklopedicheskiy slovar. "Soviet Encyclopedic Dictionary" / editor A.M. Prokhorov; 3-rd ed. M.: Soviet Encyclopedia, 1985. 1600 p. [in Russian].
8. Pro zatverdzhennya Instruksiyi pro poriyadok vyhotovlennya, prydbannya, zberihannya, obliku, perevezennya ta vykorystannya vohnepal'noyi, pnevmatychnoyi i kholodnoyi zbroyi, prystroyiv vitchyznyanoho vyrobnytstva dlya vidstrilu patroniv sporyadzhennykh humovymy chy analogichnymy za svoymy vlastyvyostyamy metal'nymy snaryadamy nesmertel'noyi diyi, ta zaznachenykh patroniv, a takozh boyeprypasiv do zbroyi ta vybukhovnykh materialiv. "About an Approval of the Instruction on the Procedure for the Manufacture, Acquisition, Storage, Accounting, Transportation and Use of Firearms, Pneumatic and Cold Weapons, Devices of Domestic Production for Shooting Ammunition Stuffed with Rubber or Similar in Their Properties of Non-Lethal Impact Metal Shells, and Specified Cartridges, as Well as Ammunition to Weapons and Explosives: the Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine No 622 dated August 21, 1998, the Official Herald of Ukraine. 1998. No 42. Art. 1574 [in Ukrainian].
9. The Bill about the Control of Weapons 1968. The United States Code. Vol. 18. P. 44; US Federal Regulations. Vol. 27 [in Ukrainian].
10. BAFT.P. 5300/11 (10–95). URL: <https://www.atf.gov/publications/download/p/atf-p-5300-11/atf-p-5300-11.pdf>. (Date of Application: 28.01.2018) [in English].
11. Firearms Act 1968. Government publications. London P. 1–46. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1968/27/contents> (Date of Application: 28.01.2018) [in English].
12. Materialy mezhdunarodnogo seminaru po voprosam regulirovaniya ognestrel'nogo oruzhiya. Materials of the international seminar on firearms regulation (Tokyo, 19–20 November 1997). Report of the representative of Japan J. Seciguchi. Report of the British representative B. Pekhem [in Russian].

UDC 342.9:739:623.4

T.I. Shapochka,

Candidate of Law, Senior Researcher of the Department of the State Research
Institute MIA Ukraine, Kyiv,
ORCID ID 0000-0002-0120-123X

ASPECTS OF LEGAL REGULATION OF THE COLLECTIONING OF ANTIQUARIAN WEAPONS

Paper studies the kind of weapon associated with outstanding events of history, either it is a cultural value, or a rare monument of science and technology. The domestic legislation on arms circulation, its museum and private collectioning are analyzed. In practice, the problems associated with the lack of legislative regulation of the circulation of weapons of cultural value have arisen long ago and are conditioned, first of all, by the imperfection of domestic legislation in the field of arms circulation, the lack of a clear definition of all types of weapons, including those that have a cultural value. Illegal circulation of such items takes place not only in museum but also in private collections; storage, collection and sale are carried out without the necessary accounting and control. Often this leads to theft, illegal removal outside the country, and just to the destruction of weapons of special value.

A brief overview of foreign legislation in this area, in particular, the USA, Great Britain, France, etc., is made. There is a need to apply to the experience of legal regulation of arms collection in other countries. By studying the relevant legislation of foreign states, it is possible to note a number of provisions that should be taken into account in the preparation of domestic normative acts regulating the issue of private weapon collection. In particular, in most countries, issues of museum and private arms collection are regulated by law.

On the basis of the conducted research it should be noted that the circulation of weapons is directly related to national security, and therefore relations in this area should be regulated by law. The law defines the fundamentals of national security, the organization of the Armed Forces of Ukraine and the provision of public order. It is emphasized the need for legislative improvement of the regulation of the circulation of weapons of cultural value. Several suggestions on the improvement of the legal regulation of the circulation of historical, antique weapons are made. The urgent need to determine the procedure for the acquisition, registration, storage, transportation, display of collectable weapons, etc. is substantiated.

Keywords: weapons, firearms, collection weapons, antiquarian weapons.

Отримано 07.06.2018